

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dissertationes Juridico-Theologicæ De Jure, & Justitia

Karchne, Simon

Augustæ Vindelicorum ; [Graz], 1714

§. II. Dissertationis II. Articuli V. De varijs speciebus servitutis Urbanæ, &
Rusticanæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40013

non est solitus cädere, nec licebit usufructuatio, nisi pedamenta, & ramos ex arboribus, aut quantum necesse est pro palis in agro, aut vinea. Si Dominus solebat cädere, fas etiam erit fructuario servatā tamen quantitate, & tempore videlicet, ut si Dominus non nisi singulis biennijs vel triennijs moderatè cæciderit, ipse quoque eum imitari poterit L. 9. ff. fin. & L. 10. de usufruct.

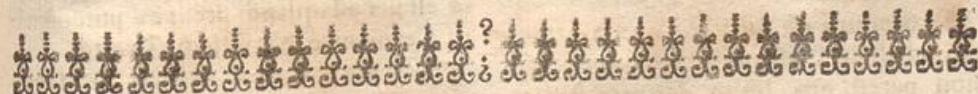
Usufructuarius nequit mutare statum, aut formam rei legatae in usumfructum, unde ex Sylva nequit facere vineam, et si foret quæstuosior L. 13. §. penult. & ultim. ff. usufruct. Gaill. Lib. 2. observ. 67. n. II.

Si usufructuarius in fundo fructuatio reperit thesaurum, debet medietate

tem proprietario tribuere. August. Michel p. 1. Theolog. Canonico-Moral. p. 1. tract. 4. §. 2. punt. 1. n. 15. quia thesaurus non est fundi fructus, ad fructuum autem pertinet duntaxat fructus.

Partus ancillæ datæ in usumfructum non sit fructuarij §. 37. Instit. de rer. div. & L. vetus 68. ff. de usufruct. quia dignitas hominis, propter quem natura fructus rerum omnium comparavit, non patitur.

Si contingat in flumine, qui est proximus fundo tuo fructuatio nasci insulam, hujus fructus non spectat ad te, quia à fundo fructuatio est separata L. 9. §. placuit ff. de usufructu.

§. II. Dissertationis II. Articuli V.

De varijs speciebus servitutis Urbanae, & Rusticane.

413. **U**rbana servitus est duplex affirmativa, & negativa: hæc est, dum quis in suo prædio Urbano contra naturalem libertatem prohibetur aliquid facere, vel cogitur omittere contra libertatem suarum ædium: prior est, dum in suo prædio Urbano contra libertatem naturalem quis cogitur aliquid pati, seu sustinere. Affirmativa sunt sequentes species: Primo servitus oneris ferendi; vi cujas partes, aut columnæ mei vicini debet perpetuo ferre onus mei ædificij, perpetuo, inquam, quia reales servitudes sunt per se

perpetuae, & ideo si contingat collabi columnam, aut parietem sustinentem, debeat vicinus restaurare L. 33. ff. de Servit. præd. Urban. Germanicè dicitur Last-Tragung.

Secunda servitus tigni, seu jus immittendi trabem in parietem vicini, ut trabs requiescat in pariete tam dominantis, quam servientis prædiij: Germanicè das Trambrecht. In hac (ut nec in sequentibus servitutibus) non tenet Dominius reparare murum servientis, cui trabs immittitur: disparitatem dat August. Michel Theolog. Canonico - Moral. tract. 4.

Fff 2

tract. 4. §. 1. p. 1. n. 3. quod si habens jus in predium vicini, ut onus ferat, deberet reficere, ipse potius serviret, quam dominaretur, secus habens jus immittendi tignum.

Tertia dicitur stillicidij avertendi, id est, jus derivandi à techo suo aquam pluvialem in aream aut tectum vicini.

Quarta servitus luminis, est jus in damnum vicini, ut per eam fiat fenestra, aut foramen lucem derivandi in domum meam.

Negativæ servitutis Urbani sunt istæ. Prima jus altius non tollendi, seu jus meum arcens vicinum, ne ades suus alius tollat contra naturalem libertatem, quæ concedit cuivis in fundo suo ædificare usque ad cælum L. altius 8. Cod. de servitutibus.

Secunda est stillicidij non avertendi, id est jus, vi cuius serviens predium non potest pro libitu derivare stillicidium, sed vel in meum hortum, ut irrigetur, vel in cloacam meam, ut ea cluatur.

Tertia servitus non officiendi luminis, id est, ne ædificer, aut plantet quid vicinus, quod impedit accessum luminis ad meum predium.

Quarta servitus Prospectus, id est jus impediendi, ne in prædio serviente aliquid fiat impediens prospectum mihi liberiorem.

414. Ex servitutibus Rusticanis sunt plerique affirmativæ. Prima est iter, id est, jus eundi, aut ambulandi hominis per fundum vicini, secus jumentum agendi, aut vehiculum ducendi, cui hoc jus competit, potest etiam cum socio ambulare, gloss. in L. I. Verb. jus eundi ff. de servit. & quidem pedes, &

eques, L. 12. ff. eod. leæticæ portari, id est, in einer Sänssten L. 7. eod. quia nulla ex his modis occupat amplius spatiū bipedale, quod est spatiū itineris.

Secunda est actus, cuius nomine in jure hic venit jus agendi jumentum cum vehiculo per fundum vicini: Germanicè ein Fahr-Weeg durch ein lizend Guth.

Tertia aquæ ductus Germanicè Wasser Laitung: est jus ducendi aquam per fundum vicini, sive immediatè ex fonte, sive ex venis decurrentibus ad sui fundi commodum L. 9. & 10. ff. de servit.

Quarta aquæ haustus, sive jus hauriendi aquam.

Quinta pecoris ad aquam appulsus, id est jus ad aquandi pecus ex pureo vicini Germanicè die Viech-Tranc.

Sexta pascendi pecoris in fundo alieno, vulgo de Waid. quando simpli-citer concessum est jus pascendi, possunt pasci omnes quadrupedes, secus si conventionis sit de certo genere, aut numero. Hinc pratum ejusmodi serviens non potest mutari E. g. in agrum sine consensu Domini prædij dominantis, nisi mutatio non sit tanta, quæ impedit jus pascendi.

Præter has, aliasque affirmativas servitutes rusticæ sunt duæ negativæ. Prima est servitus aquæ non proscindenda, id est, ne venæ in fundo meo extatæ intercidantur, quo minus defluant in predium serviens Secunda servitus aquæ non sistenda fermè coincidens cum priore, ne sistatur defluxus aquarum ex meo lacu in agrum tuum servientem, aliisque derivetur L. 21. de aqua pluviv. arcenda.

Quæ-

Quæres quibus modis servitudes præfatae constituantur, aut amittantur. Resp. constitui primò per contractus emptionis, donationis &c. §. fin. Instit. præd. rust. at sicut rerum dominia regulatiter non acquiruntur sine traditione, ita præfata jura realia, seu servitudes traditione perficiuntur, quæ in hæc materia consistit in patientia Domini possidentis fundum servientem, & usu alterius, cui servitus est vendita, aut donata.

Secundò per ultimam voluntatem, ut si hæres jubeatur non attollere ædes.

Tertiò per ipsam rei naturam, sic locus inferior ipso situ facit servire superiori, ut defluentem aquam recipiat per

L. 1. fin. ff. de aqua, & aq. pluv. ascend. & L. 2. ff. eod.

Quartò statuto, aut consuetudine cit. L. 1. §. fin. aut præscriptione. L. fin. Cod. de præscript.

Servitus constitui potest à solo proprietario liberam habente administrationem, secùs ab usufructuario, hic enim nequit facere fundum deteriorum. Non constituitur nisi illi, qui proximum prædium habet. L. 1. ff. communia prædior. Habens jus servitutis in fundo vicini potest facere omnia sine quibus commode servitute frui nequit, Zöel. ff. de servitut. n. 18.

§. VII. Dissertationis II. Articuli V.

Cujus pignus, aut hypotheca in concursu plurium creditorum prævaleat.

415. **S**æpe eadem res pluribus separatim, ac tempore diverso datur in pignus, aut hypothecam, quis eorum potior sit, seu alteri præferendus in persecutione hypothecæ inquiritur. Universalis Regula juri utriusque consona & ab omnibus recepta est ista, qui prior est tempore, est potior jure. Est R. J. Can. 54. concordat R. J. civ. 99. quoties in utriusque lucrī ratio vertitur, is præferendus est, cuius in lucro causa tempore precedit. Vide casum figurat. à Gloss. o. fin. dist. 17. juncto c. 1. de major. & obedient. Apud Püttner in maximis

juris maxima: qui prior, &c. ubi querit, quis inter Canonicos alicujus Ecclesiæ prior? Respondeat quod antiquior per allatam Reg.

Similiter ergo hic quæstio est inter plures pignoratarios, aut hypothecarios quis prior in consequendo debito, si res debitoris jis obligata venditur.

Ad hanc quæstionem Respondeatur solam diuturnitatem seu antiquitatem temporis non sufficere, nisi cætera sint inter eos paria, tunc enim, ut evitetur contentio, & sit remuneratio vigilantiæ Creditorum sibi providentium jus item acquirendo juvat prioritas temporis tam

Fff 3